

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 44 (530), 26. rujna 2021.

KRALJICA

XXVI nedjelja kroz godinu

Molitva za produbljenje vjere i zvanja

*Posvećujemo ti svoje snage i spremnost da služimo
planu spasenja koji je ostvario tvoj Sin.*

*Marijo, molimo te da se, po milosti Duha Svetoga,
u cijelom kršćanskom narodu produbi i utvrdi vjera,
da zajedništvo nadvlada kvasac podijeljenosti,
da nada oživi u obeshrabrenima.*

*Molimo te za one koji trpe posebne patnje
fizičke i moralne, one koji su podlegli napasti nevjernosti,
one koji su uzdrmani sumnjom u ozračju nevjere,
one koji trpe progon zbog vjere.*

*Povjeravamo ti apostolat laika,
služenje svećenika, svjedočanstvo redovnika.
Molimo te da zvanja u redovnički i svećenički život
budu živo prisutna i da ih mnogi slijede
na slavu Božju i za životnu snagu Crkve.*

sv. Ivan Pavao II.

**I. čitanje (Br 11, 25-29), II. čitanje (Jak 5, 1-6)
Evangelje po Marku (Mk 9, 38-43.45.47-48)**

RELIGIOZNA TOLERANCIJA

Izgoni duhove u tvoje ime, a nije s nama... (apostoli). Međureligijski dijalog bio je zanosan na početku ovoga stoljeća, a nažalost, kao da se danas stanje međureligijsko radikalizira. Kao da se zatvaraju oči prema drugim religijama, kao da se religiju politizira i suprotstavlja. Iako nam nema budućnosti bez religioznog dijaloga, bilo unutar kršćanstva, bilo s drugim religijama. Koliko je kršćana pošlo za Isusom s velikim entuzijazmom, a kasnije su se našli odvojeni od njega, od braće, i zatvorili se u sebe i svoje imanje. Moć i imanje ih je otuđilo od Boga i od ljudi. Materijalno posjedovanje dalo im je osjećaj sigurnosti i ta ih je lažna sigurnost koštala osobne sreće.

Vrlo brzo su mogli iskusiti da su se oslonili na nestabilne vrijednosti. Postali su neosjetljivi na potrebe drugih. A to je vrlo veliki čovjekov defekt. Ako ne vidimo potrebe (poteškoće, radosti...) drugih ljudi, postajemo slijepi u bratstvu, a to znači defektni u ljudstvu u samome sebi. Također je velika kušnja za čovjeka osjećaj moći. Sa samim osjećajem moći kao da se čovjek počinje doživljavati kao neko božanstvo. Istina, moć je božanska vrijednost, ali ako je bez božanskih vrijednosti može biti i đavolska moć. Tako da moć u ime Božje ili u ime svoje može se jako izroditi i više ne biti ni moć božanska ni ljudska. Kad se 'ima' moć u Božje ime i kad se ne 'koristi' božanski postaje vrlo opasna i štetna. Religiozna moć mora biti otvorena kao što je Bog otvoren čovjeku i njegovom spasu. Voditi grupe u Božje ime, zar ne znači participirati u samom božjem biću?

To je također vrlo velika odgovornost, ali može se dogoditi i zavist (kao što vidimo u današnjem evanđelju). Božje djelovanje nije zatvoreno niti ograđeno ni osobama ni zajednicama. Bog može djelovati i izvan 'apostola' i izvan svetog naroda (Izraela, Crkve). Nitko ne može zahvatiti Boga samo za sebe. Bog je svih i za sve. Bog je otvoren svim bićima i njegova je moć i ljubav - također otvorena za sve lude. Možemo moliti da Bog bude s nama, ali ni u kojem slučaju ne možemo ga otuđiti od drugih. Nema privatnoga Boga, kako reče fra. T. Šagi Bunić. Isus također daje praktične upute: Tko nije protiv vas za vas je! Samo onaj koji je protiv istine i ljubavi protivnik je, a ne onaj koji se direktno ne angažira za ljubav i istinu. Isto tako Isus govori o našoj odgovornosti. Svi smo mi slobodni, ali smo i odgovorni za svoju slobodu i za svoj život. Mi svojim životom uvijek za nešto svjedočimo. Ili svjedočimo za dobro ili svjedočimo za

zlo. Život je uvijek neko svjedočenje. Očito je da smo od Stvoritelja pozvani da svjedočimo dobro i da dajemo primjer dobrote.

Tko živi dobrotu taj svjedoči da se tako može biti sretan. Isto tako onaj koji živi zloću svjedoči da se može živjeti u zloći. Zato je sablazan (zao primjer) vrlo veliko zlo. Isus ga vrlo strogo osuđuje. 'Bolje bi mu bilo da se nije ni rodio... da objesi sebi mlinski kamen o vrat...'. Osobito ako se sablažnjava (pokazuje krivi put) onima koji su pred životnim izborom... djeca i mladi. Tako bi mogli reći da smo svi mi svojim životom drugome primjer i odgajatelj. Svojim življenjem mi jedni druge odgajamo. Pokazujemo ljudima da mogu živjeti plemenito ili zločesto. Isto tako smo odgovorni za druge... naša prošlost (početak življenja) je vezana za druge, naša sadašnjost također, a i naša će budućnost ovisiti o drugome. Bog nas je 'zamislilo' kao bića zajednice pa zato i traži našu odgovornost za to zajedništvo. Isus nam također govori o odgoju nas samih.

Sve u nama može biti na dobro a isto tako sve se može usmjeriti na zlo. Isus tako slikovito govori o odgovornosti za samoga sebe. Svi trebamo upoznati loše strane u sebi i u svojem karakteru. Zato se ne smijemo raspustiti. Nikada ne možemo reći 'ja sam takav'. Ne, mi smo pozvani da postanemo, a to znači pozvani smo i da se odgojimo. Da usvajamo što je dobro, a isto tako da radikalno odbacujemo sve ono što nas čini neljudima. Što nas god u nama vodi na zlo to treba odbaciti. „Ako te sablažnjava tvoje oko, odbaci ga... ruku, nogu... Da, mi smo pozvani da bdijemo nad samima sobom. Očito da u nama ima i dobrih elemenata.

Toga treba biti svjestan i u tom vidu imati odnos prema sebi. Bilo bi najlošije da se opustimo, da se ne odgajamo. Da rečemo 'ja sam takav i ne želim u sebe dirati'. To bi značilo pustiti se svojim hirovima. Ipak je čovjek i životinja, a može pasti i niže od životinje ako se ne odgaja. Zar nismo svjedoci da ljudi često padaju ispod razine životinje. To osobito pokazuje rat. Kad se kaže "mi smo ljudi" – tada bi to trebalo shvatiti da smo pravedni i grešni. Mi možemo postati ljudi i neljudi. Možemo biti prijatelji i neprijatelji. Očito je da smo pozvani da se odgojimo za prijatelje i ljude zajednice. Kao što treba u svemu imati kriterij vrednovanja, tako isto treba imati kriterij vrednovanja samoga sebe. Treba biti jak i odvažan da se suočimo sa svojom istinom. Svi možemo postati dobri ili zli. Bog nas poziva da budemo dobri i tada ćemo biti sretni i vječni.

Fr. Marijan Jurčević